

แนวทางการจัดห้องเรียนพิเศษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
สำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
Guidelines for organizing special classrooms to promote lifelong
learning for people with special needs: In the case of children with
learning disabilities

วลัยลักษณ์ขณา รัตน์วงศ์¹ และ นิสสรณ์ บำเพ็ญ²

Walailakhana Rattanavong¹ and Nissorn Bumpen²

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Master student of Master of Education Program Special education field, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University.

² Master of Education Program Special education field, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding Author E-mail: Joobjang7378@gmail.com

Received: 2024-11-25 Revised: 2024-12-10 Accepted: 2024-12-16

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดห้องเรียนพิเศษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD) โดยศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ (Environment for Learning) การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และแนวทางการจัดห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จากการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดห้องเรียนพิเศษ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งการจัดห้องเรียนพิเศษไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ แต่ยังช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีความสุข ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในห้องเรียนและพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ (Keywords): แนวทางการจัดห้องเรียนพิเศษ; เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

Abstract

This article aims to explore guidelines for organizing special classrooms that promote lifelong learning for individuals with special needs, particularly children with learning disabilities (LD). The study focuses on understanding the unique needs of these children and emphasizes the importance of creating a supportive learning environment. It examines the role of effective learning management, classroom organization, and strategies for fostering lifelong learning for children with LD. The findings highlight that the organization of special classrooms is crucial for enhancing the learning experience of children with learning disabilities. Such classrooms not only support the development of students' abilities to reach their full potential, but also contribute to improving academic performance and overall learning efficiency. By cultivating a positive, enjoyable, and engaging learning environment, these classrooms help motivate students to actively participate in various activities, fostering a sense of enjoyment and curiosity. This approach ultimately contributes to effective and sustainable learning, preparing students for continued success in the future.

Keywords: guidelines for organizing special classrooms; Children with learning disabilities

บทนำ (Introduction)

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาของคนพิการ โดยเฉพาะในเรื่องการเข้าถึงเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ในหมวด 1 จะกล่าวถึงสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา โดยมาตรา 5 ระบุให้คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อค้นพบความพิการจนตลอดชีวิต นอกจากนี้ คนพิการยังมีสิทธิในการเข้าถึงเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และบริการที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ มาตรา 8 กำหนดให้มีการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในสถานศึกษาต่าง ๆ โดยทุกสังกัดสถานศึกษาจะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน รวมถึงการให้บริการด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ และความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ในปัจจุบันพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และ

ปัญหาที่พบสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะประสบปัญหาในด้านการอ่าน การเขียน และการคิดเลข ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ เนื่องจากทักษะเหล่านี้เป็นพื้นฐาน ที่จำเป็นในการศึกษาในวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ ปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อ การติดต่อสื่อสารของเด็กเหล่านี้ด้วย จึงทำให้การแสดงออกและการ เข้าใจความคิดเห็นหรือคำพูดของผู้อื่นเป็นไปได้ยากขึ้น ดังนั้นแนวทางการจัดห้องเรียนพิเศษ เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่ง ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้และความสามารถของเด็กให้มีประสิทธิภาพและเต็ม ศักยภาพ (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551, 2551)

การจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะ ช่วยในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มัก จะพบปัญหา คือ การอ่านหนังสือไม่ออก จำสระ พยัญชนะไม่ได้ ไม่สามารถเขียนหนังสือหรือจำ ตัวอักษรที่เห็นได้ และด้านคณิตศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจตัวเลข จำนวนนับ สูตรคูณ สัญลักษณ์ทาง คณิตศาสตร์ได้ ซึ่งลักษณะที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก มีผลต่อพัฒนาการและการรับรู้ของเด็กที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งการจัด สภาพแวดล้อมทางการเรียนประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ทางด้านจิตภาพ และ ทางด้านสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ห้องเรียนและอุปกรณ์ต่าง ๆ เสียง บรรยากาศ ในห้องเรียน แสงสว่างภายในห้อง อุณหภูมิของห้องเรียน รวมถึงบรรยากาศนอก ห้องเรียน เช่น แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ห้องสมุด ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ ซึ่งการ สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนเป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดสภาพแวดล้อม การจัดห้องเรียนสำหรับนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้ดีขึ้น และสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของนักเรียน ให้สามารถอยู่ร่วมกับ สังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD)

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ เด็กที่ประสบปัญหาในการทำงานของกระบวนการ ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าใจและใช้ภาษาทั้งในรูปแบบ

การพูดและการเขียน ปัญหาดังกล่าว อาจแสดงออกในหลายลักษณะ เช่น การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณ โดยสาเหตุหลักเกิดจากความผิดปกติทางสมอง ทั้งนี้ เด็กกลุ่มนี้ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น ความพิการทางการมองเห็น หรือการได้ยิน ปัญญาอ่อนและการเคลื่อนไหวผิดปกติจากความพิการทางร่างกาย อารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ทั้งหมดที่มีระดับสติปัญญาปกติ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552, 2552)

คณะกรรมการที่ปรึกษาเด็กพิเศษแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (Kirk & Gallagher, 1986) ได้ให้คำจำกัดความของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า “เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่ประสบปัญหาด้านกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งอาจมีความบกพร่องเพียงอย่างเดียว หรือหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด ความบกพร่องนี้อาจส่งผลต่อการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือแม้กระทั่งการเรียนคณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีปัญหาด้านการรับรู้ เด็กที่ได้รับบาดเจ็บทางสมอง (Brain Injury) เด็กที่มีสมองทำงานผิดปกติเล็กน้อย (Minimal Brain Dysfunction) เด็กที่มีปัญหาการอ่าน (Dyslexia) และเด็กที่สูญเสียความสามารถในการพูดและภาษา เนื่องจากได้รับบาดเจ็บทางสมอง หรือไม่สามารถเรียนรู้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิด (Developmental Aphasia) โดยไม่รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องด้านการได้ยิน การมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ หรือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจที่ด้อยโอกาส”

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ เด็กที่มีปัญหาในการทำงานของกระบวนการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณ ซึ่งเกิดจากความผิดปกติทางสมอง โดยไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาจากสาเหตุอื่น เช่น ความพิการทางการมองเห็น การได้ยิน หรือบกพร่องทางสติปัญญา เป็นต้น

ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาการเรียนรู้ไว้อยู่ 4 ลักษณะ ดังนี้ (สถาบันราชานุกูล, 2555; จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต, 2560)

1. ปัญหาทางการอ่าน เด็กที่มีปัญหาทางการอ่านมักไม่สามารถอ่านหนังสือได้ตามระดับที่เหมาะสมกับเด็กในชั้นเรียนเดียวกัน แม้ว่าจะได้รับการแนะนำและช่วยเหลือในด้านความจำเป็นพิเศษแล้วก็ตาม พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมอาจปรากฏในหลายรูปแบบ ดังนี้

- 1.1 แสดงอารมณ์เสียหรือหน้าอ
- 1.2 อ่านหลงลืมบรรทัดและอ่านซ้ำคำ
- 1.3 อ่านตกหล่นหรืออ่านเพิ่มคำ รวมถึงหาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4 อ่านคำในลำดับที่ผิด สับสนหรือสลับตำแหน่งของประธาน กริยา และกรรม
- 1.5 สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่มีลักษณะคล้ายกัน
- 1.6 อ่านอย่างช้า ๆ และตะกุกตะกัก
- 1.7 อ่านด้วยความกังวลและไม่แน่ใจ
- 1.8 ไม่สามารถบอกลำดับเรื่องราวได้
- 1.9 จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ (สามารถอ่านได้แต่ไม่สามารถอธิบายได้)
- 1.10 ไม่สามารถแยกเสียงสระสั้นและยาวได้

2. ปัญหาทางการเขียน เด็กที่มีปัญหาทางการเขียนอาจประสบปัญหาจากความบกพร่องใน 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับตาไม่ดี เด็กอาจมีปัญหาในการลอกตัวอักษรและตัวเลขอย่างไม่ถูกต้องเนื่องจากการประสานงานที่ไม่ดีระหว่างกล้ามเนื้อและตา

2.2 ความบกพร่องในการจำสิ่งที่มองเห็น เด็กอาจมีความยากลำบากในการจำคำที่เด็กเห็น ซึ่งส่งผลต่อการอ่านและการเขียน

2.3 ความบกพร่องในการเข้าใจความสัมพันธ์ เด็กอาจไม่สามารถเข้าใจหลักเกณฑ์หรือความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยคได้ เด็กที่มีปัญหาในการเขียนมักจะแสดงพฤติกรรม ต่อไปนี้

1. มีปัญหาในการจับดินสอหรือสี
2. เขียนตัวอักษรผิดทิศทาง เช่น กลับซ้าย-ขวา หน้า-หลัง หรือ บน-ล่าง
3. เว้นช่องไฟของตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง
4. เขียนไม่เป็นตัวหนังสือ ทำให้ลายมืออ่านยาก
5. ขนาดการเขียนตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ เช่น เขียนเล็กหรือใหญ่เกินไป

3. ปัญหาทางการสะกดคำ เด็กที่มีปัญหาทางการสะกดคำมักจะแสดงพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 3.1 การสลับตำแหน่งตัวอักษร

3.2 ความยากลำบากในการเชื่อมโยงเสียง

3.3 ข้ามตัวอักษรในระหว่างการสะกด

3.4 สะกดคำได้แต่ออกเสียงจะผิด

4. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์

เด็กที่มีปัญหาทางด้านคณิตศาสตร์มักประสบปัญหาด้านการคิดเชิงปริมาณหรือไม่เข้าใจสัญลักษณ์การบวก ลบ คูณ หาร ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ เด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์มักจะแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้

4.1 ไม่สามารถทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

4.2 มีปัญหาในการอ่านหลักของจำนวน

4.3 จำแนกตัวเลขบางตัวไม่ได้ เช่น 6-9, 2-5

4.4 เขียนตัวเลขไม่ถูกต้อง

4.5 มีความยากลำบากในการคัดลอกโจทย์ที่เขียน

4.6 ไม่สามารถจดจำสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ได้

4.7 มีความยากลำบากในการเชื่อมโยงจำนวนกับสัญลักษณ์

4.8 สับสนระหว่างแนวตั้งและแนวนอน

4.9 ทำโจทย์ปัญหาไม่ได้

4.10 ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

จากลักษณะปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาและความยากลำบากในการอ่าน เขียน และคิดคำนวณมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ โดยทักษะที่กล่าวมาถือเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับนักเรียน การจัดห้องเรียนพิเศษ จัดสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่หลากหลายและเหมาะสมสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและส่งเสริมศักยภาพได้อย่างเต็มที่มีมากขึ้น

การจัดสิ่งแวดล้อมทางเรียนรู้ (Environment for Learning)

(McVey, 1989) ได้กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (Learning Environment) หมายถึง สภาวะต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ทั้งในด้านตรงและด้านอ้อม ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบ วัฒนธรรมและนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม (Concrete Environment) หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) และสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment)

หรือสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา (Psychological Environment) การจัดการสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ
2. สภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพ
3. สภาพแวดล้อมทางด้านสังคม

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ด้านกายภาพ เป็นสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ตามธรรมชาติ แบ่งออกเป็น

1.1 สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน ห้องเรียนควรมีความสะอาด มีการระบายอากาศที่ดี อุปกรณ์การเรียนเหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน และมีอุณหภูมิที่เหมาะสม นอกจากนี้ การจัดพื้นที่ต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น มุมหนังสือ มุมเสริมความรู้ มุมแสดง ผลงานนักเรียน มุมอุปกรณ์ทำความสะอาด และมุมผ่อนคลายก็มีความสำคัญเช่นกัน

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ประกอบด้วย แหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง และห้องสมุด ซึ่งเป็นทรัพยากรที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

2. การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ด้านจิตภาพ สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกและเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนการสอน สามารถแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบหลัก

2.1 องค์ประกอบด้านนักเรียน รวมถึงบุคลิกภาพและพฤติกรรมของนักเรียน ระดับสติปัญญา และสถานภาพทางครอบครัว

2.2 องค์ประกอบด้านผู้สอน ประกอบด้วยบุคลิกภาพและพฤติกรรมของครูผู้สอน ความรู้และประสบการณ์ รวมถึงเทคนิคการสอน

3. การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ด้านสังคม องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านสังคม เช่น การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การสร้างแรงจูงใจ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในห้องเรียนที่เหมาะสมนั้น ประกอบด้วย ห้องเรียนต้องมีความสะอาดสบาย มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่เหมาะสม มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุป การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ถือเป็นปัจจัยสำคัญมาก ทั้งสำหรับเด็กปกติและพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการจัดสภาพแวดล้อม

ทางการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสม การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถและศักยภาพการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

การจัดชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

การจัดชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD) มีความสำคัญ ในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของเด็กกลุ่มนี้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางที่ควรพิจารณา มีดังนี้

1. การออกแบบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

การจัดห้องเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ การออกแบบพื้นที่ในห้องเรียนให้มีความหลากหลาย เช่น มุมอ่านหนังสือ มุมสร้างสรรค์ มุมวิชาการ มุมเกม หรือมุมทดลอง จะช่วยให้นักเรียนได้สัมผัสกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายและสามารถเลือกทำสิ่งที่ตรงกับความสนใจของตนเองได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดพื้นที่ที่หลากหลายช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (learning by doing) ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยพัฒนาให้เด็กสามารถคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ มุมสร้างสรรค์ยังสามารถกระตุ้นให้เด็กได้ใช้จินตนาการและพัฒนาทักษะด้านศิลปะและการออกแบบ ขณะที่มุมทดลองหรือมุมวิทยาศาสตร์ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการทดลองและการค้นคว้า อย่างมีระเบียบ เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การมีพื้นที่ที่เหมาะสมและหลากหลายภายในห้องเรียน ยังช่วยให้เด็กได้มีโอกาสทดลองทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เพียงแต่สนุกสนานเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดห้องเรียนในลักษณะนี้ จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้เด็กมีการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มที่ (McVey, 1989)

2. การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย

การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น สื่อวิดีโอ สื่อภาพ สื่อเสียง สื่อเกม และสื่อดิจิทัลต่าง ๆ สามารถช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กมีความหลากหลายตรงตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้การเรียนของเด็กมีประสิทธิภาพ สื่อเหล่านี้ยังช่วยกระตุ้นความสนใจ และสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ส่งผลให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษาทั้งในด้านการเข้าถึงข้อมูลและ

การพัฒนาทักษะต่าง ๆ การใช้วิดีโอสามารถทำให้เนื้อหาที่ซับซ้อนกลายเป็นเรื่องเข้าใจง่ายและน่าสนใจยิ่งขึ้น สื่อวิดีโอสามารถสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน รวมถึงการนำเกมการศึกษามาสวมผสานเข้ากับเนื้อหา ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจ และช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้และเข้าใจ เกิดความสนุกสนานในการเรียน การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวาและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สถาบันราชานุกูล, 2555)

3. เทคนิคการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

เทคนิคการสอนที่มีส่วนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็ก ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสนับสนุนการเรียนรู้ของพวกเขา โดยการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนช่วยให้เด็กสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดและความสนใจที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง เทคนิคการสอนที่มีส่วนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเพื่อนช่วยสอน สอนแบบพิเศษแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และการให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม หรือการทดลองทางวิทยาศาสตร์ จะช่วยให้เด็กได้สัมผัสกับเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบที่เป็นประสบการณ์ตรง การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ ภาพ เสียง และสื่อดิจิทัล ช่วยเสริมสร้างความสนใจและทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและถามคำถามอย่างอิสระ เทคนิคการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมเหล่านี้ จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น (Kirk, Gallagher & Anastasiow, 1993)

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD)

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพและทักษะของเด็กในระยะยาว การส่งเสริมให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตจะช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในด้านการศึกษาและการใช้ชีวิตประจำวัน

1. การสร้างทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เริ่มต้นจากการสร้างทักษะพื้นฐานที่เหมาะสมกับความสามารถเฉพาะของแต่ละคน โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็น

ในการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะในการอ่าน การเขียน หรือการคำนวณ ซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถปรับให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กแต่ละคนได้อย่างยืดหยุ่น การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก จะช่วยให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ได้ตามจังหวะและความสามารถของตนเอง โดยการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อการสอนที่เป็นภาพ วิดีโอ หรือกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งช่วยให้เด็กมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นและรู้สึกมั่นใจในตัวเอง เมื่อเด็กสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและสามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

2. การสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจ

การสนับสนุนให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนรู้ในสิ่งที่เขาสนใจและถนัด ถือเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจส่วนตัวจะกระตุ้นความสนใจของเด็ก และทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องที่มีความหมายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การเรียนในสิ่งที่เด็กสนใจไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น แต่ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองอย่างต่อเนื่อง การเลือกกิจกรรมหรือวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสนใจเฉพาะตัวของเด็ก เช่น ดนตรี กีฬา หรือศิลปะ เป็นวิธีการที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะเฉพาะตัวในด้านต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคม การสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะในกรณีของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เด็กชื่นชอบจะช่วยให้เด็กสามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาไปในทิศทางที่สมบูรณ์แบบและตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เมื่อเด็กได้เรียนรู้ในสิ่งที่เขาชอบและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้เด็กสามารถปรับตัวและเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข (จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต, 2560)

3. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น

การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นถือเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ตามจังหวะและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีโอกาสพัฒนาได้อย่างเต็มที่และมีความสุขในการเรียนรู้ การปรับใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การใช้สื่อดิจิทัลและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการส่วนบุคคลของ

แต่ละคน โดยสามารถปรับระดับความยากง่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ได้ตามความสามารถของเด็กแต่ละคน การเรียนรู้ที่ใช้สื่อดิจิทัลจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้นผ่านการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การชมวิดีโอการสอน การทำแบบฝึกหัดออนไลน์ หรือการเรียนรู้ผ่านเกมการศึกษา ซึ่งทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและยืดหยุ่นตามความถนัดและความสนใจของตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเต็มที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้สูงขึ้น (McVey, 1989)

4. การพัฒนาทักษะชีวิต

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ เช่น การแก้ปัญหาการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการใช้ชีวิตประจำวัน ทักษะเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้เด็กสามารถเผชิญกับชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต การฝึกทักษะชีวิตจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้เด็กสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พวกเขามีความพร้อมในการเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นกระบวนการที่ไม่จำกัดเฉพาะการเรียนในห้องเรียน แต่เน้นการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเติบโตและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มที่ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข และมีความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเป็นบุคคลที่มีคุณค่าในสังคมได้ในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

แนวทางการจัดห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การจัดห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD) เป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็น ควรจัดพื้นที่ต่างๆในห้องเรียนให้มีความสะดวกสบายและเป็นกันเอง พร้อมด้วยสื่อและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

1. **หนังสือเสียง** หนังสือเสียงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสนับสนุน การเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการใช้ร่วมกับเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ซึ่งในกรณีนี้ หนังสือเสียงจะมีลักษณะและฟังก์ชันดังนี้

1.1 ความหลากหลายของเนื้อหาหนังสือเสียงจะมีเนื้อหาหลายประเภท เช่น นิทาน, การ์ตูนเรื่องเล่าจากชีวิตประจำวัน และหนังสือเรียนที่เน้นความรู้พื้นฐาน ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถเลือก

สิ่งที่สนใจได้ตามความชอบและระดับความสามารถของตน การมีตัวเลือกที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น

1.2 การใช้รูปภาพประกอบ การมีรูปภาพประกอบในหนังสือเสียงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะช่วยให้เด็กสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ภาพช่วยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างคำและความหมาย ส่งเสริมการจดจำ และกระตุ้นจินตนาการของเด็กให้สามารถสร้างภาพในหัวขณะฟังเสียงอ่านได้

2. ปากกาอัจฉริยะ การใช้ปากกาอัจฉริยะ เป็นฟังก์ชันที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้เด็กสามารถชี้ไปที่ข้อความหรือภาพในหนังสือ เพื่อให้ได้ยินเสียงอ่านของเนื้อหาที่ชี้ ปากกาอัจฉริยะนี้ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีส่วนร่วมและสนุกสนาน โดยเด็กสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้

3. โต้ะอ่านหนังสืออัจฉริยะ โต้ะอ่านหนังสืออัจฉริยะ เป็นนวัตกรรมที่ออกแบบมาเพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยมีฟังก์ชันที่เป็นเอกลักษณ์และเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน โต้ะนี้ประกอบไปด้วย

3.1 ระบบสแกนอัตโนมัติ โต้ะอ่านหนังสืออัจฉริยะมาพร้อมกับระบบสแกนอัตโนมัติที่สามารถตรวจจับข้อความและภาพในหนังสือ เมื่อเด็กวางหนังสือลงบนโต้ะ ระบบจะทำการสแกนและระบุเนื้อหาทันที นี้ช่วยให้เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย

3.2 อุปกรณ์นิ้วอัจฉริยะ โต้ะนี้มีอุปกรณ์นิ้วอัจฉริยะที่เด็กสามารถสวมใส่ได้ อุปกรณ์นี้ช่วยให้เด็กชี้ไปที่ตัวอักษรหรือคำในหนังสือ โดยเมื่อชี้ไปที่คำใด คำเหล่านั้นจะถูกอ่านออกเสียงโดยอัตโนมัติ ทำให้เด็กได้รับข้อมูลเสียงประกอบขณะอ่าน ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ผ่านการฟังและการอ่านไปพร้อมกัน

3.3 การเรียนรู้ที่มีส่วนร่วม การใช้โต้ะอ่านหนังสืออัจฉริยะช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและกระตุ้นความสนใจของเด็ก ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น โดยการทำกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในการทำกิจกรรมด้วย

3.4 สร้างความมั่นใจในตนเอง การที่เด็กสามารถฟังเสียงอ่านคำที่พวกเขาชี้ได้ ทำให้พวกเขารู้สึกมั่นใจในความสามารถของตนเองในการอ่าน ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการอ่านในอนาคต

4. เกม การใช้เกมร่วมกับการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งผลให้เกิดการกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะมีความสนุกสนานและความอยากรู้อยากลองในการเล่นเกมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นในเนื้อหาวิชาที่เรียน โดยเกมที่นำมาใช้มีหลากหลายประเภท ทั้งที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญในการเรียนการสอน ได้แก่

4.1 เกมบันไดงูสระ เกมนี้จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับสระ โดยเด็กจะต้องเดินตามบันไดและตอบคำถามหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสระที่กำหนด ซึ่งช่วยให้เด็กจำและเข้าใจการใช้สระในภาษาไทยได้ดีขึ้น

4.2 เกมบันไดงูพยัญชนะ ในเกมนี้เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพยัญชนะ โดยการเดินไปตามบันไดและเลือกพยัญชนะที่ถูกต้องตามคำถามที่กำหนด สิ่งนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 เกมบันไดงูประสมสระ เกมนี้จะช่วยให้เด็กสามารถประสมสระกับพยัญชนะได้ โดยการเดินไปตามบันไดและสร้างคำจากตัวอักษรที่มีให้ เด็กจะได้ฝึกการอ่านคำและการเข้าใจการประสมคำในภาษาไทย

4.4 เกมบันไดงูคณิตศาสตร์ เกมนี้จะช่วยให้เด็กสามารถบวก ลบ เลข และสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ โดยการเดินไปตามบันไดและบวก ลบ จำนวน ตามคำสั่งที่มีให้เด็กจะได้ฝึกการบวก ลบ จำนวน และการเข้าใจสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์

4.5 เกมปิงปองมาตราตัวสะกด เป็นเกมฝึกการอ่านคำมาตราตัวสะกด โดยจะแบ่งกลุ่มนักเรียนเท่า ๆ กัน และจะให้นักเรียนเข้าแถวและวิ่งไปหยิบคำมาตราตัวสะกดมาติดบนกระดานปิงปองให้ครบตามจำนวนคำที่ติดในกระดาน ทีมไหนติดคำมาตราตัวสะกดครบและถูกต้องก่อนทีมนั้นเป็นทีมชนะ เกมนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การอ่านคำได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังสร้างบรรยากาศของความสนุกสนานและการทำงานเป็นทีมอีกด้วย

สรุป

จากการศึกษาสามารถกล่าวสรุปได้ว่า การจัดห้องเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงทั้งด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ ทั้งภายในและนอกห้องเรียน การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ ด้านจิตภาพ และด้านสังคม การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ทั้งภาพ เสียง วิดีโอ และเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง นอกจากนี้ การจัดห้องเรียน มีมุมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่หลากหลาย เช่น มุมอ่านหนังสือ มุมศิลปะ มุมทดลอง และมุมแสดงผลงานนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถแสดงออกและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและทักษะทางสังคม การจัดห้องเรียนในลักษณะนี้ช่วยกระตุ้นความสนใจของเด็ก ส่งเสริมพัฒนาการทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญยังส่งเสริมการเรียนรู้และการใช้ชีวิต ทำให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

เอกสารอ้างอิง (References)

- จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต. (2560). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. อยุธยา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอยุธยา.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551. (2551, 5 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก. หน้า 1 - 13.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552. (2552, 8 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 126 ตอนพิเศษ 80 ง. หน้า 45 – 47.
- สถาบันราชานุกูล. (2555). เด็กแอลดี: คู่มือสำหรับครู. กรุงเทพฯ: ปิยอนด์ พับลิชชิง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). แนวทางการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Kirk, S., & Gallagher, J. (1986). *Educating Exceptional Children*. Boston: Houghton Mifflin.
- Kirk, S., Gallagher, J., & Anastasiow, N. (1993). *Educating Exceptional Children* (7th ed.). Boston: Houghton Mifflin Company.
- McVey, G. F. (1989). Learning environments. In M. Eraut (Ed.). *International Encyclopedia of Educational Technology*, 124–131.